

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085906736/facsimile.pdf (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

der føres for en *endelig* Deling af Verden mellem de »civiliserede« Røveres Uhyrer. Verdenskrigen rev de fire gigantiske Hovedrivaler, England, Tyskland, Amerika og Japan med i Dødedansen. Og Kampen føres kun for at faa endelig afgjort, hvilken af de fire Røverbander der skal sætte sin blodige Hæl paa Verdens Nakke og jernhaardt træde de andre i Støvet.« —

Stater kan have Militærvæsen og drive Erobringspolitik, gaa frem med Ild, Jern, Blod — som altsaa England overfor Spaniere, Hollændere, Franskmænd, Danskere, Indere, afrikanske Negerfolk, Boere, eller Nordamerika overfor Indianere, Mexicanere, Spaniere og dog — med Rette — føle sig i begrebmæssig Modsætning til en Militarisme som den moderne tyske.

Det logisk rigtige heri ses let, naar man følger de to Hovedangrebslinjer, som er fulgte af Ententen i dens Kamp mod den tyske Militarisme.

Det *første* Stød rettedes imod, at det tyske Riges Udenrigspolitik skulde ledes *ikke* af parlamentarisk udpegede og af Parlamentet afhængige civile Politikere, men derimod af Militærkabinet og Generalstab med den øverste Krigsherre — Kejseren — i Spidsen.

Man turde vel ikke benægte, at naar det tyske Rige var bleven til igennem en Række Erobringskrige, saa byggede det paa samme Grund, som *alle* andre Stater i Verden, England, Rusland,